

РЕШЕНИЕ

№ 542

гр. Ловеч, 06.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **НАТАЛИЯ С. РАЙКОВА**
АТАНАСОВА

при участието на секретаря **ИВАНКА СТ. ВЪЛЧЕВА**
като разгледа докладваното от **НАТАЛИЯ С. РАЙКОВА АТАНАСОВА**
Гражданско дело № 20234310100483 по описа за 2023 година

Обективно съединени иски с правно основание чл.260, ал.1 от ЗОВСРБ и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

РС-гр.Ловеч е сезиран с искова молба от Министерство на отбраната, представявано от Министъра на отбраната Димитър Стоянов против Д. И. В. от гр.Летница, Област-гр.Ловеч, в която изтъква, че в която изтъква, че на 11.08.2012 год., на основание чл.142, ал.2 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ЗОВСРБ) е сключен Договор за военна служба №1-25-36/425/14.08.2010 год. между Д. И. В. и Министерството на отбраната чрез Началника на НВУ „Васил Левски“ - бригаден генерал Цветан Харизанов - упълномощено от Министъра на отбраната длъжностно лице.

В раздел I, т. 2 от договора е определен срока за изпълнение на кадровата военна служба след завършване на обучението, а именно този срок е 10 години изпълнение на военна служба като професия след завършване на обучението.

От МЗ №КВ-317/25.07.2017 год. относно зачисляване във „Випуск-2017“, присвояване на първо офицерско звание „лейтенант“ и назначаване на длъжност на випускниците от НВУ „Васил Левски“ е видно, че изпълнението на военната служба за ответника започва, считано от 27.07.2017 год., като задължението му за изпълнението ѝ изтича на 27.07.2027 год.

С МЗ №КВ-348/12.08.2020 год. договорът за военна служба на старши лейтенант Д. И. В. е прекратен на основание чл.163 от ЗОВСРБ, въз основа на подаден от Д. В. рапорт №3022-135/12.06.2020 год. за прекратяване на договора му. Съгласно Заповед №ЛС-72/11.09.2020 год. на командира на военно формирование 52090 - Долна Митрополия, Д. В. е отчислен от списъчния състав на военното формирование, считано от 13.09.2020 год., като неизпълненият първоначален срок на договора за военна служба от същия, съгласно чл.142, ал. 5 от ЗОВСРБ е в размер на 2 508 (две хиляди петстотин и осем) дни, тъй като той има осигурителен стаж в размер на 3 (три) години, 01 (един) месец и 17 (седемнадесет) дни.

Позовава се на разпоредбата на чл.260, ал.1 от ЗОВСРБ, според която военнослужещите, освободени от военна служба на основание чл.163 от ЗОВСРБ преди изтичането на първоначалния срок на военната служба по чл.142, ал.5 от същия закон, дължат възстановяване на разходите за издръжка, обучение, квалификация и/или преквалификация пропорционално на срока на неизпълнението.

Редът и начинът за изчисляване на горните разходи, съобразно разпоредбата на чл. 260, ал.4 от ЗОВСРБ, се определят от Министъра на отбраната. В изпълнение на посочената разпоредба е издадена Наредба №Н-1/14.01.2013 год. за реда и начина за изчисляване на разходите за издръжка, обучение, квалификация и/или преквалификация на военнослужещите в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на Министъра на отбраната и Българската армия (Наредбата).

С решение №17460 от 19.12.2019 год. по адм.д.№3316/2019 год. по описа на ВАС, потвърдено с Решение №8962 от 07.07.2020 год. по адм.д.№1654/2020 год. по описа на ВАС, обнародвано в ДВ, бр.63 от 17.07.2020 год., в сила от 17.07.2020 год. Наредбата е отменена, т.е. към датата на прекратяване на договора за военна служба на Д. И. В. - 12.08.2020 год. е неприложима. Това обаче не рефлектира върху материалното право, тъй като Наредбата определя единствено механизма на изчисляване на разходите, а не самото право за възстановяване, което е регламентирано и произтича от императивната правна норма на чл.260, ал.1 от ЗОВСРБ.

Предвид горното и липсата на действителен акт на Министъра на отбраната относно методиката за изчисляване на разходите за квалификация и/или преквалификация на военнослужещите в Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия, началникът на НВУ „Васил Левски“ е определил размера на подлежащите на възстановяване разходи по чл.260, ал.1 от ЗОВСРБ от Д. В., който се е обучавал във военното училище по специалност посочена в чл.3, т.1 от договора за военна служба на същият, като сумата е изчислена на основание чл.260, ал.6 от ЗОВСРБ. Видно от Финансова справка от 01.09.2020 год. от началника на НВУ „Васил Левски“ сумата за лична издръжка и обучение за специалността „Радиоелектронно оборудване на летателни апарати“, която е завършил Д. В. е в размер на **24 537, 39 лв.**

Видно от финансова справка от 01.09.2020 год. за издръжка на обучението на Д. И. В., началникът на НВУ „Васил Левски“ е определил размера на подлежащите на възстановяване разходи по чл.260, ал.1 от ЗОВСРБ от Д. В., който се е обучавал във военното училище в специализация „Радиоелектронно оборудване на летателни апарати“ за периода от 11.08.2012 год. до 31.08.2013 год., а сумата за издръжка и обучение за специалността, която е завършил лейтенант Д. В. е в размер на **17 004,24 лв. (седемнадесет хиляди и четири лева и 24 стот.)**

Видно от заповед №ЛС-72/11.09.2020 год. при отчисляването на Д. В. са извършени прихващания на следните суми : сумата в размер на **4 353 лв.** (четири хиляди и триста петдесет и три лева) - основание чл.227, ал.1, чл.228, ал.1 и чл.234 от ЗОВСРБ - еднократно парично обезщетение в размер на 3 (три) брутни заплати; сумите в размер на 450 лв. (за 2019 год.) и 292,50 лв. (за 2020 год.) - на основание чл.19, т.1 от Наредба №Н-9 от 04.04.2018 год. за осигуряване с униформено облекло, лични предпазни средства и работно облекло и друго вещчево имущество и снаряжение в Министерство на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия и МЗ №ОХ-963/27.11.2018 год., полагащия се неусвоен годишен лимит за вещчево довольствие, пропорционално на прослуженото в годината време.

След прихващането на горепосочените суми в общ размер на 5 095,50лв. (пет хиляди и деветдесет и пет лева и 50 стот.), сумата която Д. В. дължи на МО е разликата между прихванатата сума и сумата за обучението му в размер на 17 004, 24 лв., т.е. остатъкът възлиза в размер на 11 908,74 лв. (единадесет хиляди деветстотин и осем лева и 74 стот.)

С Покана за доброволно изпълнение рег.№3-6221/11.09.2020 год., получена от Д. В. на 11.09.2020 год., същият е поканен в 30-дневен срок да внесе остатъка от дължимата сума в размер на **11 908,74 лв.**, но до изтичане на този срок - 11.10.2020 год. дължимите разходи не са възстановени, от която дата ответникът е в забава и дължи мораторна лихва.

С оглед на това, че разпоредбата на чл.260, ал.1 от ЗОВСРБ не е отменена и е действаща, Д. В. дори и при липса на определена с подзаконов нормативен акт методика на изчисляване на разходите за обучение и издръжка на курсантите във висшите учебни заведения не може да се направи извод, че същите не дължат обезщетение по чл.260, ал.1 от ЗОВСРБ. В този случай същото следва да бъде определено от съда при условията на чл.162 от ГПК, в която насока е и установената съдебна практика.

Предвид изложеното за Министерство на отбраната е налице правен интерес да предяви настоящия иск с оглед на което :

Моли да бъдат призовани на съд и след като се увери в истинността на изложените по-горе твърдения и факти да постанови решение, с което да осъди ответникът Д. В. да заплати на Министерство на отбраната : **сумата от 11**

908, 74 лв. (единадесет хиляди деветстотин и осем лева и 74 стот.), представляваща разходите за издръжка, обучение, квалификация и/или преквалификация за времето на обучението му в НВУ „Васил Левски“, пропорционално на срока на неизпълнението на военната служба; мораторна лихва върху главницата, за периода от изпадането на ответника в забава - 11.10.2020 год. до датата на завеждането на исковата молба; законната лихва от датата на завеждането на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК е представен отговор на исковата молба от адв.Н. Т. – назначен за особен представител на ответника, в който счита исковата претенция срещу Д. В. за сумата в размер на 11 908,74 лева, представляваща разходите за издръжка, обучение, квалификация и/или преквалификация за времето на обучението му в НВУ „Васил Левски“, пропорционално на неизпълнението на военната служба, за неоснователна и недоказана по размер. Липсата на правно основание заявява, че се крепи върху, отмяната на Наредба №Н-1/14.01.2013 год. за реда и начина за изчисляване на разходите за издръжка, обучение, квалификация и/или преквалификация на военнослужещите в МО, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия от ВАС с Решение №8962/07.07.2020 год. по адм.дело №1654/2020 год., обнародвано в ДВ, бр.63 от 17.07.2020 год., в сила от 17.07.2020 год. С отменената Наредба е определен реда и начина на изчисляване на разходите по чл.260 от ЗОВСРБ, което се явявало правно основание на ищеца да изчислява и претендира суми за извършени разходи. Това следвало както от наименованието на подзаконовия нормативен акт, така и от целите на същия, посочени в текста на чл.1, съгласно който : „Тази наредба определя реда и начина на изчисляване на разходите“, посочени в чл.260 от ЗОВСРБ. Претенцията за мораторна лихва намира за неоснователна, тъй като ответника получава покана за доброволно плащане на 11.09.2020 год., изпратена от полковник Петър Банков – командир на Военно формирование 52090, с адрес : гр.Долна Митрополия, ул.“Св.Св.Кирил и Методий“, т.е. ответникът получава поканата за доброволно плащане от лице, което не е страна по договора за военна помощ от 11.08.2012 год. Също така по делото няма данни за упълномощаване от Министъра на отбраната към Военно формирование 52090, 1 действащо чрез командира си, да може да изпраща покана за плащане до Д. В.. Счита, че липсата на материално правна легитимация е основание за ненадлежно връчване на поканата за доброволно плащане и по този начин вземането не е изискуемо, ответникът не изпада в забава, респективно за периода от ненадлежното връчване на поканата за доброволно плащане до завеждане на исковата молба, лихва не се дължи. По тези и други подробно изложени съображения моли съда да отхвърли предявените срещу ответника искове като неоснователни и недоказани по основание и размер.

В хода на процеса ищецът, редовно призован, се представлява от пълномощника си юрисконсулт Илияна Копчева, която от името на доверителя си поддържа исковата молба и моли съда я уважи като основателна и доказана, тъй като със заключението на вещото лице по допуснатата съдебно-икономическа експертиза претенцията е доказана по размер, който моли съда да приема и да кредитира в решението си по делото. Подробни съображения излага в писмена защита, представена в определения от съда срок.

Ответникът призован при условията на чл.47, ал.5 от ГПК, не се явява лично. Представлява се от назначения му от съда за негов особен представител адв.Т., който поддържа отговора на исковата молба и счита, че иска с правно основание чл.260, ал.1 от ЗОВСРБ е доказан по основание и размер, но претенцията за мораторна лихва намира за неоснователна, тъй като ответникът получава покана за доброволно плащане от лице, което не е страна по договора за военна помощ от 11.08.2012 год. Също така няма данни за упълномощаване от Министъра на отбраната към военно формирование 52090, действащо чрез командира си да може да изпраща покана за плащане до Д. В.. Счита, че липсата на материално правна легитимация е основание за ненадлежно връчване на поканата за доброволно плащане и по този начин намира, че вземането не е изискуемо, ответникът не изпада в забава, респективно за периода от ненадлежното връчване до завеждане на исковата молба, лихва не се дължи. Изтъква, че в настоящият казус военно формирование 52090 не е носител на вземането за разходи за издръжка, обучение, квалификация и/или преквалификация пропорционално на срока на неизпълнение, претендирано на основание чл.260, ал.1 от ЗОВСРБ, предвид това, че страни по облигационното отношение, възникнало от договора за военна служба от 11.08.2012 год. са Министерство на отбраната и ответника по иска. Представя по делото писмена защита, в която релевира подробни съображения относно неоснователността на акцесорната претенция за мораторна лихва.

Първоинстанционният съд като прецени събраните по делото писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, взаимна връзка и обусловеност, доводите на страните, по вътрешно убеждение, на основание чл.12 от ГПК, приема за установени следните факти :

Безпорно по делото е, че на 11.08.2012 год. е сключен Договор за военна служба №1-25-36/571, сключен между Министерството на отбраната на Република България, представлявано от бригаден генерал Цветан Харизанов – началник на Национален военен университет „Васил Левски“, от една страна и лицето Д. И. В., наричан за краткост курсанта, от друга страна, който договор е сключен на основание чл.142, ал.2 от ЗОВСРБ и има за предмет уреждане на отношенията между страните във връзка с обучение на курсанта във висше военно училище за подготовка за изпълнение на военна служба като професия и задължение за последващо изпълнение на военна служба – чл.1 на договора. Срокът на договора е 15 години, от които 5 години обучение по учебния план за придобиване на висше образование при условията на чл.1 и 10 години изпълнение на военна служба като професия след завършване на обучението – чл.2 от договора. В Раздел II на договора са посочени конкретно какви са правата и задълженията на страните, а в Раздел III – чл.7, т.1-4 са изброени начините за прекратяване на договора, а именно : 1/.по писмено изразено взаимно съгласие на страните; 2/.поради слаб успех на курсанта; 3/.по дисциплинарен ред; 4/.при настъпила негодност за военна служба, установена от компетентните здравни органи. Видно от Раздел IV на договора, озаглавен Отговорности при неизпълнение на договора е, че при прекратяване на договора, на основание чл.7, т.2,3,5 и 6, курсантът възстановява на НВУ „Васил Левски“ разходите за издръжка и обучение за периода, в който е бил обучаван – чл.9. Посочено е в следващият чл.10, че размерът на издръжката се изчислява въз основа на базовия норматив за издръжка на един обучаем по професионално направление „Военно дело“, определен с акт на Министерски съвет, като дължимото вземане по чл.10 се събира по реда на ГПК, въз основа на извлечение от счетоводните книги на НВУ „Васил Левски“ – чл.11 на договора.

Според препис-извлечение от Заповед на Министъра на отбраната №КВ-317 от 25.07.2017 год., на основание чл.146, т.2 от ЗОВСРБ, чл.3, ал.1, чл.16, ал.1 и чл.32, т.2, б.„а“ от ППЗОВСРБ и във връзка с успешното завършване на пълния курс на обучение в НВУ „Васил Левски“, по специалност „Организация и управление на военни формирования на тактическо ниво“ е зачислен във випуск 2017 – „Васил Левски“, като му е присвоено първо офицерско звание „Лейтенант“ и е назначен на длъжност, считано от 27.07.2017 год. със специализация „Радиоелектронно оборудване на летателните апарати“ курсант-старшина Д. И. В. – за старши техник в група „Радиоелектронно оборудване“ на ескадрила „Периодично обслужване и войскови ремонт“ във военно формирование 52090 – Долна Митрополия.

С рапорт вх.№8510-465/27.05.2020 год. до Командира на военно формирование 52090 полковник Петър Банков, старши лейтенант Д. И. В., на длъжност : старши техник в група „Радиоелектронно оборудване“ в ескадрила „Периодично обслужване и войскови ремонт“ във военно формирование 52090 – гр.Долна Митрополия, ВВС, е помолил да бъде прекратен договора му за военна служба и да бъде освободен от военна служба, на основание чл.163 от ЗОВСРБ – с писмено предизвестие до Министъра на отбраната.

Издадена е Заповед на Министъра на отбраната №КВ-348/12.08.2020 год., с която на основание чл.146, т.2, чл.161, т.2 и чл.163 от ЗОВСРБ – писмено предизвестие от страна на военнослужещия, изразено с рапорт към рег. №30-22-135/12.06.2020 год., е прекратен договора за военна служба, освободен от длъжност, от военна служба и зачислен в запаса, считано от 13.09.2020 год. старши лейтенант Д. И. В. – старши техник в група „Радиоелектронно оборудване“ на ескадрила „Периодично обслужване и войскови ремонт“ във военно формирование 52090 – Долна Митрополия. Определен е срок за сдаване на длъжността – 3 работни дни. Изрично в заповедта е посочено, че на основание чл.260, ал.1 от ЗОВСРБ, старши лейтенант В. следва да възстанови сумата за направените разходи за издръжка, обучение и квалификация, пропорционално на срока на неизпълнението. В случай, че сумата не може да се събере по реда на чл.260, ал.5 от ЗОВСРБ, вземането трябва да се събира от Дирекция „Правно-нормативна дейност в отбраната“ – МО, по реда на ГПК, въз основа на извлечение от счетоводните книги или документ, установяващ размера на вземането, издаден по реда на чл.260, ал.4 от ЗОВСРБ

Видно от Заповед на командира на военно формирование 52090 гр.Долна Митрополия №ЛС-72/11.09.2020 год. ответникът е отчислен от списъчния състав на военно формирование 52090 – Долна Митрополия и всякакъв вид доволствие, считано от 13.09.2020 год. В т.2 на заповедта е посочено на старши лейтенант Д. И. В., който към 13.09.2020 год. включително има осигурителен стаж – 03 /три/ години, 01 /един/ месец и 17 /седемнадесет/ дни, от които просржени в Българската армия 03 /три/ години, 01 /един/ месец и 17 /седемнадесет/ дни, главният счетоводител, бюджетен в служба „Финанси“ на военно формирование 52090 да изплати полагащите се парични обезщетения при освобождаване от военна служба, както следва : на основание чл.227, ал.1, чл.228, ал.1 и чл.234

от ЗОВСРБ, еднократно парично обезщетение в размер на 03 /три/ брутни заплати, на стойност 4 353 лева; на основание чл.19, т.1 от Наредба №Н-9 от 04.04.2018 год. за осигуряване с униформено облекло, лични предпазни средства, специално и работно облекло и друго вещеве имущество и снаряжение в Министерство на отбраната, структурите на пряко подчинение на Министъра на отбраната и Българската армия и МЗ №ОХ-963/27.11.2018 год., полагащия се неусвоен годишен лимит за вещеве доволствие : за 2019 год. в размер на 450 лева; за 2020 год. в размер на 292,50 лева пропорционално на прослуженото в годината време.

От т.3 на заповедта става ясно, че първоначалният срок на договора за военна служба на старши лейтенант Д. И. В. е в размер на 3 621 дни. Неизпълненият срок на договора е в размер на 2 508 /две хиляди петстотин и осем/ дни. Старши лейтенант Д. И. В. следва да възстанови разходите за издръжка за времето на обучение като курсант в НВУ“Васил Левски“ пропорционално на неизпълнения първоначален срок на военна служба в размер на 17 004,24 /седемнадесет хиляди и четири лева двадесет и четири стотинки/, съгласно финансова справка от НВУ“Васил Левски“, приложена към писмо с рег.№4090/01.09.2020 год. от НВУ“Васил Левски“.

На основание чл.260, ал.1 и ал.5 от ЗОВСРБ, чл.103, ал.1 от ЗЗД и в изпълнение на Заповед на Министъра на отбраната на Република България №КВ-348/12.08.2020 год., главният счетоводител, бюджетен в служба „Финанси“ на военно формирование 52090 следва да прихване полагащите се на старши лейтенант Д. И. В. парични обезщетения при освобождаване от военна служба по т.2 от настоящата заповед в размер на 5 095,50 /пет хиляди деветдесет и пет лева и петдесет стотинки/.

Въз основа на Заповед на Министъра на отбраната на Република България №КВ-348/12.08.2020 год. началникът на служба „Личен състав“ на военно формирование 52090 следва да връчи на старши лейтенант Д. И. В. покана за доброволно плащане на сумата от 11 908,74 /единадесет хиляди деветстотин и осем лева седемдесет и четири стотинки/, представляваща остатъка от сумата по т.3 след направеното прихващане, в едномесечен срок от датата на връчването на поканата. Заповедта е връчена на старши лейтенант Д. И. В. на 11.09.2020 год., който се е запознал със съдържанието ѝ и я е подписал.

Видно от представената като доказателство по делото финансова справка за издръжка на обучението на старши лейтенант Д. И. В., специалност „Организация и управление на военните формирования на тактическо ниво приет в НВУ“Васил Левски“ на 11.08.2012 год., специализация „Радиоелектронно оборудване на летателни апарати“ общо разходите за пети курс възлизат в размер на сумата 4 926,45 лева, а общо разходите за курса на обучение са в размер на 24 537,39 лева.

Със справка за определяне на разходите, подлежащи на възстановяване по чл.260, ал.1 от ЗОВСРБ рег.№3-6193/10.09.2020 год., на основание чл.260, ал.1 от ЗОВСРБ и финансова справка от НВУ“Васил Левски“ към писмо с рег.№4090/01.09.2020 год., в изпълнение на заповед на Министъра на отбраната на Република България №КВ-348/12.08.2020 год. относно прекратяване на договора за военна служба, освобождаване от длъжност, от военна служба и зачисляване в запаса на офицер по чл.163 от ЗОВСРБ – „с писмено предизвестие от военнослужещия“, изразено с рапорт с рег.№8510-465/27.05.2020 год., регистриран в МО с рег.№30-22-135/12.06.2020 год. и във връзка с отчисляването от списъчния състав на военно формирование 52090 – Долна Митрополия на старши лейтенант Д. И. В., считано от 13.09.2020 год., са определени разходите, подлежащи на възстановяване по чл.260, ал.1 от ЗОВСРБ, както следва : неизпълнен първоначален срок на военната служба – 2 508 дни; размер на разходите по чл.3, т.1 във висше военно училище за времето на обучение като курсант в НВУ“Васил Левски“ – 24 537,39 лева; сума, пропорционална на неизпълнения първоначален срок на военната служба, подлежаща на възстановяване – 17 004,24 лева или общата сума за възстановяване е в размер на 17 004,24 лева.

С Покана за доброволно плащане рег.№3-6221/11.09.2020 год., получена от Д. И. В. на 11.09.2020 год., последният е поканен в едномесечен срок от датата на връчването ѝ да внесе доброволно по сметка на военно формирование 52090 в ОББ“АД сумата от 11 908,74 лева, определена съгласно справка от военно формирование 52090 с рег.№3-6193/10.09.2020 год., останала несъбрана след извършване на прихващането на дължимото му се обезщетение при освобождаване от военна служба. Изрично В. е уведомен, че при неизпълнение от негова страна на задължението за изплащане на дължимата сума в указания срок, сумата ще бъде търсена по съдебен ред заедно със законната лихва, съобразно действащото законодателство.

От назначената, на основание чл.195, ал.1 от ГПК, по искане на ищцовата страна съдебно-икономическа експертиза се установява, че общо разходите за целия курс на обучение на ответника за периода от 11.08.2012

год. до учебната 2016-2017 год. възлизат в размер на 24 470,59 лева. Експертът, след като е прегледал материалите по делото и е направил необходимите справки в счетоводството на НВУ“Васил Левски“-гр.Велико Търново и Военно формирование 52090 – гр.Долна Митрополия, е изчислил, че подлежащата на възстановяване от ответника сума за неизпълнения срок на договора или на военна служба е 16 948,98 лева. Сумата, която подлежи на възстановяване от ответника съгласно чл.260, ал.1 от ЗОВСРБ, освободен от военна служба на основание чл.163 от ЗОВСРБ на ищеца Министерство на отбраната и след прихващането съгласно заповедта за отчисляване е 11 853,48 лева. Мораторната лихва за забава върху главницата 11 853,48 лева за периода от 11.10.2020 год. до датата на подаване на исковата молба в съда – 31.03.2023 год., изчислена на база ОЛП+10 пункта е 3 012,04 лева.

По обективно съединения иск с правно основание чл.260, ал.1 от ЗОВСРБ.

При наличието на тези доказателства съдът приема, че е сезиран с искова претенция с правно основание чл.260, ал.1 от ЗОВСРБ, като разпоредбата на този текст от закона предвижда, че военнослужещите, освободени от военна служба, на основание чл.163 и чл.165 от ЗОВСРБ преди изтичането на първоначалния срок на военната служба по чл.142, ал.5, чл.143, ал.1 и чл.144, ал.3 и на удължения срок по чл.145, ал.1 от ЗОВСРБ, дължат възстановяване на разходите за издръжка, обучение, квалификация и/или преквалификация пропорционално на срока на неизпълнението. Съгласно чл.4 от същата разпоредба Министерът на отбраната определя реда и начина за изчисляване на разходите за издръжка, обучение, квалификация и/или преквалификация /Наредба №Н-1 от 14.01.2013 год. за реда и начина за изчисляване на разходите за издръжка, обучение, квалификация и/или преквалификация на военнослужещите от Министерство на отбраната, структурите на пряко подчинение на Министъра на отбраната и Българската армия. Видно от доказателствата по делото е, че ответникът е освободен от военна служба със Заповед на Министъра на отбраната №КВ-348/12.08.2020 год., на основание чл.146, т.2, чл.161, т.2 и чл.163 от ЗОВСРБ, преди изтичане на определения в договора за военна служба срок, поради което съдът приема, че са налице предпоставките на чл.260, ал.1 от ЗОВСРБ.

Относно размера на подлежащите на възстановяване разходи за издръжка, обучение, квалификация и/или преквалификация пропорционално на срока на неизпълнението като доказателство по делото е ангажирана съдебно-икономическа експертиза, която съдът кредитира с доверие като компетентно изготвено и безпристрасно депозирана, още повече, че не бе оспорена от страните по делото. От заключението на вещото лице Н.Р. се установява, че подлежащата на възстановяване сума от страна на ответника съгласно чл.260, ал.1 от ЗОВСРБ, освободен от военна служба, на основание чл.163 от ЗОВСРБ на ищеца Министерство на отбраната и след прихващането съгласно заповедта за отчисляване е в размер на 11 853,48 лева. Видно от петитума на исковата молба е, че съдът е сезиран по този иск със сума в размер на 11 908,74 лева, но той като до приключване на съдебното дирене в първата инстанция този иск не бе изменен – намален със сумата 55,26 лева, съдът приема, че исковата претенция е основателна и доказана до размера, който вещото лице е изчислило в заключението си по съдебно-икономическата експертиза - 11 853,48 лева, а за разликата до пълния претендиран размер на сумата от 11 908,74 лева тази претенция следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана. Сумата в размер на 11 853,48 лева следва да се присъди, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда – 31.03.2023 год. до окончателното ѝ изплащане.

По акцесорната искова претенция с правно основание чл.86, ал.1 от ЗЗД.

По отношение на обективно съединения иск по чл.86, ал.1 от ЗЗД за заплащане на мораторна лихва върху главницата, съдът намира за установено следното : Съгласно разпоредбата на чл.86, ал.1 от ЗЗД при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата, като когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му /чл.84, ал.1 от ЗЗД/, а когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава, след като бъде поканен /чл.84, ал.2 от ЗЗД/. В случая от представените по делото доказателства не се установи страните да са договорили определен срок, ден на изпълнение на задължението, поради което съдът намира, че по правилата на чл.84, ал.2 от ЗЗД длъжникът изпада в забава от момента на поканата. Видно от поканата за доброволно плащане /стр.17 от делото/ е, че в същата Командирът на военно формирование 52090 – гр.Долна Митрополия е поканил ответника Д. И. В. в срок до 11.10.2020 год. да внесе доброволно сумата в размер на 11 908,74 лева. Относно възражението на особения представител на ответника, че ответникът е получил поканата за доброволно плащане от лице, което не е страна по Договор за военна служба №1-25-36/571 от 11.08.2012 год. и че по делото няма доказателства за

упълномощаване от Министъра на отбраната към Военно формирование 52090, действащо чрез командира си да има право да изпраща покана за плащане до ответника, съдът е длъжен да подчертае, че е налице Заповед №КВ-348/12.08.2020 на Министъра на отбраната, с като договорът на ответника е прекратен, като със същата заповед Министърът на отбраната изрично е дал правомощия на командира на военно формирование 52090 – гр.Долна Митрополия да организира сдаването на длъжността от старши лейтенант В. и да го отчисли от списъчния състав. това е направено със Заповед №ЛС-72/11.09.2020 год. на командира на военно формирование 52090, с оглед на което съдът приема за доказано оправомощаването на командира на цитираното по-горе военно формирование да направи съответните прихващания на дължимите от ответника суми на Министерство на отбраната, включително и съответните последващи от това действия, свързани с връчването на покана за доброволно плащане на сумата – т.3.2 на Заповед №ЛС-72/11.09.2020 год.

В този смисъл съдът счита, че акцесорната претенция е основателна, а относно нейният размер съдът се позовава на заключението на вещото лице по съдебно-икономическата експертиза, което е посочило, че същата е в размер на сумата 3 012,04 лева за периода от 11.10.2020 год. до датата на подаване на исковата молба - 31.03.2023 год. Предвид факта, че в петитума на исковата молба не посочена конкретна сума по тази претенция, а и по нея не е заплатена държимата държавна такса по сметка на РС-гр.Ловеч, което е основание за съда с решението си да осъди ищеца да заплати по сметка на РС-гр.Ловеч сумата 120,48 лева 4 на сто такса в едноседмичен срок от връчване на настоящото съдебно решение, като при бездействие съдът ще пристъпи към принудителното ѝ събиране по реда на чл.77 от ГПК.

По разностите.

Въпреки, че исковата претенция е основателна, съдът не е сезиран с претенция за разноски от страна на ищеца, няма такова искане, направено и в пледоарията по съществото на спора от страна на процесуалния представител на Министерство на отбраната, което е основание за съда да не присъжда разноски в негова полза.

На адв.Н. Т. от АК-гр.Ловеч следва да се изплати възнаграждение в размер на сумата 1 471,79 лева от внесения от ищеца депозит, за осъществяването процесуално представителство на ответника Д. И. В. по настоящото гражданско дело.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Д. И. В., ЕГН-*****, с постоянен и настоящ адрес по справка от НБД“Население“ към 06.04.2023 год. : гр....., ул.“Д-р“№.. и адрес, посочен в исковата молба : гр.....,-гр....., ул.“.....“№.. да заплати на **МИНИСТЕРСТВО НА ОТБРАНАТА**, със служебен адрес за призоваване : гр.София-1000, ул.“Дякон Игнатий“№3 сумата в размер на 11 853,48 /единадесет хиляди осемстотин петдесет и три лева четиридесет и осем стотинки/, на основание чл.260, ал.1 от ЗОВСРБ, представляваща разходите за издръжка, обучение, квалификация и/или преквалификация за времето на обучението му в НВУ“Васил Левски, пропорционално на срока на неизпълнението на военната служба, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда – 31.03.2023 год. до окончателното ѝ изплащане, като за сумата в размер на 55,26 лева, представляваща разликата до пълния претендиран размер от 11 908,74 лева **ОТХВЪРЛЯ** иска като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН**.

ОСЪЖДА Д. И. В., ЕГН-*****, с постоянен и настоящ адрес по справка от НБД“Население“ към 06.04.2023 год. : гр....., ул.“.....“№.. и адрес, посочен в исковата молба : гр.....,-гр....., ул.“.....“№.. да заплати на **МИНИСТЕРСТВО НА ОТБРАНАТА**, със служебен адрес за призоваване : гр.София-1000, ул.“Дякон Игнатий“№3 сумата в размер на 3 012,04 /три хиляди и дванадесет лева и четири стотинки/, на основание чл.86, ал.1 от ЗЗД, представляваща мораторна лихва за забава върху главницата за периода от 11.10.2020 год. до датата на завеждане на исковата молба в съда – 31.03.2023 год.

Разноски на ищеца **МИНИСТЕРСТВО НА ОТБРАНАТА**, със служебен адрес за призоваване : гр.София-1000, ул.“Дякон Игнатий“№3 не следва да се присъждат, тъй като съдът не е сезиран с искане в този смисъл.

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ОТБРАНАТА, със служебен адрес за призоваване : гр.София-1000, ул.“Дякон Игнатий“№3 да заплати по сметка на **РС-ГРАД ЛОВЕЧ** сумата в размер на 120,48 /сто и двадесет лева

четиридесет и осем стотинки/, представляваща 4 на сто такса за уважената акцесорна искова претенция по чл.86, ал.1 от ЗЗД, в едноседмичен срок от връчване на настоящото съдебно решение, тъй като в противен случай съдът ще пристъпи към принудителното ѝ събиране по реда на чл.77 от ГПК.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ на адвокат Н. Т. от АК-гр.Ловеч определеното възнаграждение в размер на сумата 1 471,79 /хиляда четиристотин седемдесет и един лева седемдесет и девет стотинки/ от внесения от ищеца депозит, за осъществено процесуално представителство на ответника Д. И. В. по гражданско дело №483/2023 год. по описа на РС-гр.Ловеч.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред ОС-гр.Ловеч в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____